

ansæes berettiget der til. Jeg troer, som sagt, ikke, at der for Tiden bestaaer en Bemyndigelse for Communen til at paalægge noget Tilskud til Lønninger, som ere indværende, og hvoraf flere have Regjeringens Approbation; det kunde jo vel synes, at en saadan Bemyndigelse tildeels kunde ligge i den Lov, som vel snart kan ventes at udfomme; om Bemyndigelse for Communerne til at foretage, hvad der under Dyrtiden maatte findes nødvendigt for at afværge dens Lykt for visse af Communens Beboere, som ellers vilde komme i trængende Omstændigheder; men det forekommer mig dog, at man ved denne Lovslet ikke har havt Bestillingsmænd for sig, men nærmest har seet hen til at forebygge, at Personer, som under almindelig Forhold vilde kunne soutenere sig, nu ikke skulle komme Fattigvæsenet til Byrde. Jeg skal selv for det Tilfælde, at det Underændringsforslag, som er stillet af den ærede Rigsdagsmand for Bornholm, antages, dog ansee det for et Fremstrid, hvis det ærede Thing vilde behage at vedtage wort Forslag.

Finansministeren. Ogsaa dette Forslag saavel som det dertil knyttede Underændringsforslag paa Bladet Nr. 28 maa jeg fraraade det ærede Thing at gaae ind paa. Jeg troer ikke, at det gaaer an i denne Lov at paalægge Communerne, saaledes som der er foreslaaet i det Forslag, der staaer paa Bladet Nr. 27, at de skulde tilstaae deres Betjente et lignende Lønningstillæg som det, der er Ojensstand for nærværende Lovforslag, og selv om man vilde finde, at der skulle være Anledning til at gjøre en saadan Undtagelse, saa vilde man dog i alt Fald ikke finde Anledning til at fravige det Princip, som man nyli er har vedtaget med Hensyn til Statens Bestillingsmænd; idet jeg, hvad de kommunale Embedsmænd angaaer, aldeles ikke indseer, at det, der er anført af den ærede Forslagsstiller, kan begrundes, at der ikke skal gjøres Distinction imellem, om Vedkommende er Familieforsørger eller ikke, naar der i det Lovforslag, som giver Anledning til Bestemmelsen, findes en saadan Forskel gjort for Statens Bestillingsmænd. Ved det Underændringsforslag, der findes paa Bladet Nr. 28, vilde vel Forslaget blive en del mindre betænkeligt; men jeg troer da

heller ikke, at denne Paragraph vilde komme til at indeholde Andet end det, som af den ærede Forslagsstiller er udtalt i hans Motivering, naar han yttrede, at Forslaget, saaledes forandret, allerede indeholdtes i et andet Lovforslag, angaaende Communernes Besøelse til Almindelighed (at handle under Dyrtiden, Selve Løvens Titel) passer heller ikke paa dette Forslag, og jeg troer virkelig, at denne Sag, som frembyder Banfælgigheder nok endda, skulde ikke yderligere compliceres. Det er mig ikke bekendt, at der i 1847 blev givet nogen Ordre fra Regjeringen til Communerne i den her omhandlede Retning; jeg tvivler ogsaa paa, at det, ifølge Manden i Communalanordningen, kunde lade sig gjøre.

J. F. Petersen. Ja, den Omstændighed, som den af de ærede Forslagsstiller, der havde Ordet, berorte, er for mig ogsaa en Indvending mod den foreslaaede Paragraph; jeg troer, at Communer ifølge den af ham nævnte Lov har al fornøden Bemyndigelse til at tilstaae Hjælp til de Folk, som trænge dertil, derunder indbefattet Communens Bestillingsmænd; men det, der er min Hovedindvending mod Paragraphen saaledes, som den er foreslaaet, er, at den forekommer mig at staae i en bestemt Modstrid mod den Selvstændighed, som man i andre Retninger søger at forskaffe Communerne, og som jeg meget vilde ønske, de vare i Besiddelse af. Jeg misunder paa ingen Maade de af disse Folk, der trænge det Tillæg, som de ad denne Vej kunne faae, men, da jeg troer at vide, at der gives Communer, hvor den enkelte Mænd af det Slægt, hvorom her er Tale, leve under saa gunstige Vilkaar, at Fleertallet af Communens Beboere næsten kunde have Grund til at misunde dem, saa finder jeg den foreslaaede Tvang utilraabelig. Jeg troer, at hvor der er en virkelig Trang, der maa Bistand af Mænd, som staae i Spidsen for Communen, erkende det, og saaledes i har det ogsaa været Tilfælde selv under ordinære Tider, at Bestillingsmænd i den Commune, hvor jeg har hjemme, have faaet et Gratiale af omtrent 30 Rbd., som jo efter Loven, saaledes som den nu blev affattet, vilde være det mindste Beløb, de skulde tillægges. Ja, jeg troer, at det er overflødigt at tilføje noget Mere; Un-